

MANIFESTACIONS DIMECRES 29 DE FEBRER

**BARCELONA: 18 hores
plaça de Catalunya**

**TARRAGONA: 19 hores a la plaça
Imperial Tarraco**

**GIRONA: 18 hores a la plaça
de la Independència**

**LLEIDA: 18 hores a la av. de
Catalunya, 2 (seu del sindicat)**

MANIFEST A LA PÀGINA 3

19-F: Mig milió de persones omplen els carrers de Catalunya contra la reforma laboral

El primer pols al carrer contra la reforma laboral va tenir lloc el diumenge 19 de febrer, en què centenars de milers de persones es van manifestar a les principals ciutats d'Espanya convocades per CCOO i UGT. A Catalunya les manifestacions van ser massives. A Barcelona van ser 400.000 persones les que es van manifestar, a Girona 8.000, a Tarragona 7.000, a Lleida 3.000 i a Tortosa 2.000. Aquest és només el primer capítol d'un seguit de mobilitzacions contra aquesta reforma injusta, inútil i ineficax, que s'aniran concretant en els propers dies. La propera cita tindrà lloc aquest dimecres a la tarda. ■

Decepció per la proposta mediadora de la Generalitat a Panrico

CCOO ha criticat la proposta de la Generalitat per evitar el possible tancament de la planta de Panrico a Santa Perpètua de Mogoda, que resulta agressiva, desequilibrada i en absolut mediadora. La proposta planteja prejubilacions, congelació de salaris i eliminació de complements adquirits, a més de l'ampliació del nombre d'hores de treball.

L'objectiu de CCOO ha estat sempre mantenir l'ocupació, però no a costa de precaritzar les condicions laborals. Per això, el sindicat no va donar suport al referèndum del passat 21 de febrer, en què la majoria dels votants ni estaven afectats per la reducció de salaris ni pel futur de la fàbrica de Santa Perpètua. ■

Declarat nul un acomiadament per discriminació sindical

El Jutjat Social número 28 de Barcelona ha dictat una sentència en què declara nul l'acomiadament d'un professor de la Universitat Pompeu Fabra (UPF). A més, reconeix que no hi havia justificació raonable: el professor ha estat l'únic acomiadat i havia rebut queixes per la seva dedicació a les tasques representatives i sindicals derivades de la seva condició d'afiliat i responsable de la Secció Sindical de CCOO.

La sentència obliga a la readmissió i a l'abonament dels salaris de tramitació des del moment de l'acomiadament. ■

Les empreses comencen a aprofitar la reforma laboral per acomiadar més fàcil i barat

CCCOO denuncia que ja hi ha algunes empreses que aprofiten els beneficis que els ofereix la reforma laboral per posar acomiadaments sobre la taula. És el cas de Gunnebo España, que ha presentat un ERO per a l'extinció de 111 contractes de treball, al·legant causes econòmiques i productives. CCOO denuncia que la decisió de l'empresa és exagerada i poc justificada, ja que globalment la multinacional té beneficis. A més, el seu plantejament deixa obert, en un futur, la possibilitat d'extingir 100 llocs de treball més, en funció de l'evolució de l'empresa.

El de Hazemeyer Hes és un altre cas d'aprofitament dels beneficis que li reporta la nova reforma per acomiadar amb menys cost econòmic i sense dependre de l'autorització de l'Administració. En aquests moments, la plantilla de l'empresa està afectada per un expedient temporal, el 2011 se'ls va congelar el salari i l'empresa encara els deu el 50% de la paga extraordinària de Nadal. ■

La memòria del CITE 2011 mostra la incidència de la crisi entre les persones immigrades

La memòria anual del Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers de CCOO de Catalunya (CITE) posa de manifest la forta incidència durant el 2011, igual que va passar ja el 2010, de la crisi econòmica entre les persones immigrades, que són tan víctimes de la crisi com les espanyoles. Les dades també mostren que una de les conseqüències indirectes de la crisi pot ser l'increment de la irregularitat sobrevinguda de moltes persones estrangeres, que no poden renovar les seves autorit-

zacions pel fet d'estar a l'atur o no haver cotitzat el mínim necessari a la Seguretat Social per poder fer-ho. Aquesta realitat posa en relleu la necessitat d'incrementar les mesures de flexibilització dels tràmits de renovació de les autoritzacions de treball recollides en el Reglament d'estrangeria, que es va aprovar el juny del 2011, per fer front a situacions com aquesta.

Durant el 2011, les 46 oficines del CITE a Catalunya van rebre 23.328 visites, amb 15.493 persones ateses. Les princi-

pals consultes, d'un total de 37.267, han estat l'arrelament social en el 22% dels casos, la renovació d'autorització de treball (el 15%), la renovació de l'autorització de residència (el 14%) i el reagrupament familiar (9%). ■

Els delegats i delegades de CCOO i UGT omplen a petar el Palau de la Vall d'Hebron

El Palau Olímpic de la Vall d'Hebron es va omplir de gom a gom de delegats i delegades de CCOO i UGT per assistir a una assemblea explicativa dels continguts de la reforma laboral. Ignacio Fernández Toxo i Joan Carles Gallego per CCOO, i Cándido Méndez i Josep Maria Álvarez per UGT van explicar davant de 4.000 persones els elements negatius de la reforma

laboral i van cridar a la mobilització creixent contra aquest atac als drets laborals i socials dels treballadors i treballadores, el més contundent des de l'inici de la democràcia. Els sindicalistes no van descartar utilitzar totes les eines sindicals i democràtiques que estan al seu abast per aturar aquesta reforma injusta, inútil i ineficaç. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

CCOO
www.ccoo.cat

Per a més informacions, connecta't

www.ccoo.cat

CCOO

ja n'hi ha prou!

CCOO I LA UGT FAN UNA CRIDA A PARTICIPAR EN LA JORNADA D'ACCIÓ EUROPEA, EL 29 DE FEBRER

La confederació Europea de Sindicats (CES) ha convocat, el 29 de febrer, una jornada d'acció perquè els treballadors i les treballadores de la Unió Europea puguin expressar el seu rebuig a les polítiques que les autoritats europees estan imposant i el seu suport a les alternatives del moviment sindical per sortir de la crisi.

Des de maig del 2010, les institucions de la UE estan imposant polítiques d'austeritat, ajustaments pressupostaris i retallades socials i les anomenades reformes estructurals, especialment en els mercats laborals. Aquestes polítiques, els objectius de les quals eren guanyar la confiança dels mercats perquè els estats poguessin finançar-se amb tipus d'interès baixos i reduir els nivells de dèficit i deute públics en poc espai de temps, han resultat un fracàs absolut. La crisi dels deutes sobirans s'ha estès i s'han fet més aguda. Avui, la prima de risc del deute públic espanyol és més del doble que la que hi havia a l'abril de 2010 i ha arribat a ser tres vegades més gran en els pitjors moments d'inestabilitat financera. Els objectius de reducció dels dèficits públics tampoc es poden complir malgrat les brutals retallades pressupostàries, o precisament degut a elles. Els danys col·laterals d'aquestes polítiques són dramàtics: hem passat de la recuperació de l'economia a una nova recessió a tota la UE, l'atur ha augmentat, com també ho han fet la pobresa i la desigualtat. La crisi ha passat a ser, també, social i política.

Els fonamentalistes neoliberals governen Europa, d'una manera no democràtica, sota el dictat i al servei dels interessos del govern i els poders econòmics d'Alemanya. En lloc de reconèixer el fracàs de les seves polítiques i de rectificar les volen consagrar en un nou Tractat per a la "governança econòmica". Però el nou Tractat només parla de com imposar la disciplina pressupostària més estricta i de com arrabassar la sobirania pressupostària als estats no per a donar-la al Parlament europeu ni al Consell, sinó a funcionaris de la Comissió controlats pels governs d'Alemanya i França. Per això, la UGT i CCOO, així com la CES, rebutgem radicalment el projecte de nou Tractat. És la primera vegada que el sindicalisme europeu pren una posició com aquesta en la història de la UE.

El sindicalisme europeu ha presentat alternatives sòlides a polítiques tan injustes com fracassades. Davant la crisi dels deutes sobirans: emissió d'eurobons, reforma del Banc Central Europeu; impost a les transaccions financeres; supressió dels paradisos fiscals; regulació del sistema financer perquè els poders polítics governin els mercats, i

no al revés com passa avui, etc. Davant la recessió econòmica i l'atur: pla europeu d'inversions en economia sostenible, programa europeu d'ocupació juvenil, ampliació dels terminis per a la reducció dels dèficits públics, etc. Davant les contrareformes estructurals: un nou contracte social europeu per a renovar i reforçar els pilars del model social europeu i preservar el dret laboral i la negociació col·lectiva. I davant el model antidemocràtic del nou tractat: govern econòmic d'Europa que tingui també competències sobre impostos i persecució del frau fiscal, que prioritzi l'ocupació i el creixement sostenible, que s'ocupi de les polítiques industrials, energètica i mediambiental, i que respongui davant el Parlament Europeu.

L'aplicació a Espanya de les polítiques d'austeritat i retallades socials ha tingut efectes devastadors en l'activitat econòmica i en l'ocupació. Tenim les xifres d'atur més elevades de la UE (5,3 milions, el 23% de la població activa, gairebé el 50% dels joves). Creix el nombre de persones aturades que no perceben cap tipus de prestació i el de famílies amb tots els seus membres a l'atur. Lògicament, això ha fet que es disparin els índexs de pobresa —més de la quarta part de la població— i de desigualtat social. En ambdós indicadors, l'Estat espanyol se situa entre els cinc pitjors països de la UE.

Les retallades pressupostàries a totes les administracions públiques, a més d'imposar importants reduccions salarials als empleats públics, la congelació de les pensions i l'enfonsament de la inversió pública, estan provocant la pèrdua de desenes de milers de llocs de treball. Considerem especialment greu el deteriorament dels serveis públics fonamentals, en particular de l'educació, la sanitat i els serveis socials; deteriorament de les condicions laborals dels que hi treballen i de la qualitat del servei prestat a la ciutadania. Si el Govern espanyol es doblega al dogmatisme i a la ceguesa reaccionària dels qui manen —i tan malament— a la UE, i accepta fer una nova retallada de 30.000 o 40.000 milions d'euros en els pressupostos de les administracions públiques per al 2012, el deteriorament dels serveis públics serà irreversible.

El Govern del PP acaba d'aprovar per Decret-Llei, sense consultar-ho als interlocutors socials, una reforma laboral que suposa l'atac més gran als drets dels treballadors en democràcia. Aquesta reforma laboral facilitada i abarateix l'acomiadament: la majoria es podran considerar procedents, amb 20 dies d'indemnització per any treballat, i la indemnització dels improcedents es rebaixa de 45 a 33 dies, i el seu topall de 42 a 24 mesos. Es su-

primeix l'autorització administrativa per als ERO i s'obre la porta a l'acomiadament dels contractats laborals fixos a les administracions públiques. Es permet l'acomiadament procedent de treballadors que estiguin de baixa justificada per malaltia. El nou contracte per a empreses de menys de 50 treballadors, especialment bonificat, tindrà acomiadament lliure i gratuït durant el primer any. Aquest contracte i el nou, i també precari, de formació per a joves, desmenteixen tot el que s'ha dit sobre la necessitat de reduir els tipus de contracte. També es degrada el contracte a temps parcial i es permet que l'empresari en modifiqui la jornada de forma unilateral.

Un dels pitjors capítols de la reforma és el que té a veure amb la negociació col·lectiva. Vulnera en qüestions clau l'acord recentment subscrit entre CCOO, UGT i CEOE-CEPYME, concedeix a l'empresari la capacitat per a modificar unilateralment tot el pactat en el conveni, inclosos els salaris, i equipara les causes de la desvinculació a les de l'acomiadament objectiu. Tota la nova reforma s'orienta a individualitzar les relacions laborals, a potenciar el conveni d'empresa —i debilita els convenis sectorials— i a reforçar al màxim la capacitat de decisió unilateral dels empresaris per a fixar les condicions de treball, tot afeblint la capacitat d'acció dels sindicats per a defensar els treballadors. La imatge del ministre Guindos quan va manifestar amb servilisme al comissari Rehn que la reforma "serà extremament agressiva... t'agradarà", ja ho diu tot sobre les relacions entre el Govern de l'Estat i les autoritats europees.

A Catalunya el Govern de la Generalitat vol guanyar el títol "d'alumne més aplicat" en les polítiques d'austeritat. És en aquest sentit que està duent a terme una política clarament deliberada de desballestament dels serveis públics i l'Estat del Benestar, amb un procés de privatització i mercantilització d'aquests serveis.

Per això, la UGT i CCOO considerem molt important, després del gran èxit de les manifestacions del 19 de febrer, que els treballadors i les treballadores catalans participin en les manifestacions, concentracions i altres actes públics que s'han convocat el 29 de febrer. Els nostres problemes i els dels treballadors europeus tenen un origen comú!

**JA N'HI HA PROU! HI HA ALTERNATIVES!
EN DEFENSA DELS SERVEIS PÚBLICS!
NO A LA REFORMA LABORAL!**